Halasi Tükör

II. ÉVFOLYAM 15. SZÁM | MEGJELENIK KÉTHETENTE, PÉNTEKEN ○ ÁRA: 5,– Ft | KISKUNHALAS, 1988. JÚLIUS 22.

Ifjúsági találkozó vízen, földön, levegőben

Rekkenő júliusi meleg, mintha az idő is kedvezni akarna a halasi KISZ-eseknek. A tó előtti utolsó kanyarban hirtelen megpillantom a gyönyörű kéksávos légballont, lusta szuszogással lebeg föl-le a zöld pázsit fölött. Közelebb érve kivehetők az apró kosárkában a bukósisakos utasok, még közelebbről a „földi személyzet" is, amint ide-oda szaladgál hosszú kötélen irányítva a hatalmas gömböt, mint pórázra fogott tűznyelő szörnyet.

Velem együtt néhány most érkező, szájtátó szemlélője akad csak az összehangolt munkálatoknak, a többség már megszokta a „csodát". A bámészkodást harsány kiabálás zavarja meg: le az útról! Félre! A Halasi hajtás kerékpárfutama zúg körbe a tó partján. Egy kisfiú sír. Nem érti, miért kiabálnak vele itt a földön, hisz az előbb még a kéklő magasságban szárnyalt tekintetével éteri csendességben.

A pénztárnál néhányan megdöbbennek a negyvenforintos belépőn, ők csak itt értesülnek arról, hogy kétnapos ifjúsági találkozó zajlik. Pedig hajnali négykor még szólt a diszkó, villogtak a fények a parton.

Most, aki a bejárat közelében letáborozik, észre sem veszi, hogy beljebb hatalmas katonai sátrak, színpad, bazársor húzódik. Oldalukon URH adó-vevővel a rendezők nyüzsögnek, színes pólóikon hatalmas sarló, kalapács virít. (Állítólag többen megirigyelték, volt, aki ötszázat is adott volna egy pólóért.)

A színpad előtt, a part közelében hirtelen megélénkül a közönség. Most ér be a célba az első triatlonos. Megvárom, míg kifújja magát a szőke, szakállas fiatalember egy félreeső padon.

Jakócs György 25 éves, a szegedi tanárképző főiskola végzős, magyar-orosz szakos hallgatója. Most már lát is, hall is, beszélni is tud.

– *Mikor indult el ma reggel otthonról?*

– Fél hatkor, de tegnap is volt verseny Sopronban. Ott erősebb mezőny volt, mert az ranglista verseny.

– *Hányadik triatlonon vesz részt?*

– Ez az ötödik, és abszolút értelemben a mostani a legjobb helyezésem – már mosolyog. – Egyébként az országos felnőtt bajnokságon negyedik lettem.

– *Milyen a halasi pálya?*

– Nekem életem legjobb kerékpárútja ez volt, egyébként is jó ez a pálya. A szervezés is tetszett, bár nem ártott volna a rajtszámokat – amit az úszás után kaptunk meg – már az elején kiosztani. Kérhetnék a szervezők, hogy jövőre itt is ranglista versenyt rendezzenek. A triatlon ma Magyarországon a legdinamikusabban fejlődő sportág. Az benne a csodálatos, hogy nagy tömeget lehet elindítani, együtt az amatőröket a profikkal, s ami az egyiknek csak erőpróba, a másiknak élesbe menő verseny.

– *Családja?*

– A feleségem ötödéves orvostanhallgató, és van egy 15 hónapos kislányunk. Triatlonos lesz – ezt már együtt mondják.

Közben indul a színpadon a non-stop műsor hol több, hol kevesebb közönséget vonva gyűrűbe a tűző napon. A fakír villanykörtét ropogtat, s miután éhét elverte, ő is közönséggé válik. Egy pohár sör és családja kíséretében lelkes tapsolója Dinnyéséknek. Ókori gladiátorok jelmezében váci középiskolások vívnak a porondon, s a közönség velük együtt dacolva a hőgutával bojkottálja a hűs vizet.

A két nap összesítése alapján a látogatók száma 2662 volt. A bevétel 60 százaléka a rendezőségé, amelyből fedezi a felmerült költségeket. A tiszta haszon úgyszólván elhanyagolható, hacsak nem az, a kellemes közös nyári élmény, amely idevonzott néhány embert az országból a halasi tó partjára.

Hajós Terézia

Sóstó-show

A triatlon első három helyezettje **Fotók: Ferincz János**

A légballonban utazást ki is lehetett próbálni

Jaj a legyőzöttnek a sóstói Colosseumban

Halasról Szöulba

Városunkban készül fel az olimpiai tornászcsapat

Korábban már hírt adtunk lapunkban a halasi tornasport dicsőségeiről, tudattuk, hogy *Paczolay Gyula* edző is utazik Szöulba az olimpiára pontozóbíróként. Most hírt adunk arról is, hogy a férfi tornászválogatott egy hetet itt tölt az olimpiai felkészülés időszakában.

A csapat tagjait július 12-én fogadta és köszöntötte városunk nevében *Szabó Károly* tanácselnök. A találkozó tulajdonképpen ismerősök, barátok közt zajlott, hiszen a válogatott jó néhány tagja és edzőik már jártak itt, megismerhettük őket a Tulit Péter nemzetközi tornaverseny alkalmával. Ezeket a gondolatokat a tanácselnök is említette köszöntőjében, valamint elmondta, hogy büszkeséggel tölti el a város vezetőit, hogy a szakvezetés alkalmasnak tartotta létesítményeinket, körülményeinket erre a feladatra.

***Bordán Dezső,* a válogatott vezetőedzője a következőket nyilatkozta lapunknak:**

– Elhatározásunk, hogy itt töltünk egy hetet, elsősorban tisztelgés a halasi tornasport előtt, amely a szakemberek, különösen Paczolay Gyula edző áldozatkész és eredményes munkáját dicséri. Négyéves felkészülésünk az utolsó szakaszához érkezett, ilyenkor a fiúkban és edzőikben is felfokozott az idegfeszültség. Az indulatok és a stressz oldására kiváló alkalom tehát, hogy ne a megszokott környezetben, Budapesten vagy Tatán eddzünk, hanem egy ilyen semleges helyen, amely kikapcsolódáshoz a legmegfelelőbb. Persze keményen dolgoznak majd a fiúk, de alkalmuk lesz kellemes élményeket is szerezni szabadidejükben anélkül, hogy szétszóródnának.

Álló sorban, balról jobbra: Fajkusz Csaba, Horváth Zsolt, Borkai Zsolt, Kakuk József, Hegyes Csaba, Tóth Balázs, Pruma Tibor, Boda László. Ülő sorban az edzők: Gerber László, Sági László, Bordán Dezső, Láng Géza, Sós Péter, Bihari Gyula, Tihanyi Endre. **Fotó: Ferincz János**

– Tehát nem elsősorban anyagi indokok vezérelték egy kisvárosba a szakvezetést?

– Annyira azért nem szegény a magyar tornasport, hogy egy ilyen jelentőségű eseményre, mint az olimpia ne lenne a megfelelő felkészítéshez anyagi fedezete. Különben is ebben a fővároscentrikus országban én azt szoktam mondani, magyar vagyok nem budapesti.

– Önnek hányadik olimpiai részvétele lesz ez?

– Éppen mostanában számoltam utána, a hatodik olimpián veszek részt.

Megkérdeztük a vendégfogadó Paczolay Gyulát is, aki január óta van együtt a csapattal.

– Kiket tart a legesélyesebbnek Szöulban?

– Három nevet mindenképpen: Borkai, Guczoghy, Fajkusz. Ők mutatják a legjobb formát.

– Milyen programot kínál a város az olimpikonoknak?

– Éppen az előbb kaptuk például az állami gazdaság meghívását, de várnak bennünket Hajósra is. Esténként nagy pecázások folynak a Sóstón (tegnap négy halat elajándékoztak a fiúk, mert nem bíztak bennem, hogy gondoskodom hűtőszekrényről). Holnap a fehértói Előre téesz vendégei leszünk, kipróbáljuk az új idegenforgalmi szolgáltatásukat: lovaglunk, kocsikázunk, fürdünk – ha lehet. Persze a legtöbb időt a tornacsarnokban töltjük.

Úgy gondolom, az érdekfeszítő olimpiai közvetítéseket a halasiak külön figyelemmel fogják kísérni – s ahogy a tanácselnök ígérte –, a tornaversenyeken kicsit úgy szurkolunk majd, mint fiainknak.

H. T.

Hogyan tovább főorvos úr?

Interjú dr. Kövecs Gyulával

Az év eleje óta – többek között – egy izgalmas kérdés foglalkoztatta a város lakosságát: ki lesz a Semmelweis Kórház új igazgatója? Számtalan hír és álhír kapott lábra a jelölteket illetően – latolgatták az esélyeket, mindig akadt egy-két „jólértesült".

Mint előző számunkban beszámoltunk róla, a városi tanács vb. döntött a pályázatok ügyében: a kórház új igazgatójának *dr. Kövecs Gyula* osztályvezető főorvost, az intézmény korábbi igazgatóhelyettesét nevezte ki.

Szinte még a pecsét sem száradt meg a kinevezésén – mikor lapunk számára interjút kértem a főorvos úrtól. Ő eddig is tanácstagként, városi TIT-titkárként tevékenykedett, és nem volt olyan jelentős társadalmi vagy kulturális esemény, amelyen részt ne vett volna.

– *Talán előljáróban elevenítsük fel pályafutásának kezdetét, miként került Kiskunhalasra?*

– Örök életemben idegsebésznek készültem, de az egyetem után, 1956-ban, az irányítás folytán egy dunántúli kis faluba mentem körzeti orvosnak. Később a bajai kórház igazgatója, Cseh Imre ajánlatát elfogadva kerültem a kórbonctanra – ez volt az egyetlen lehetőség, hogy kórházba kerüljek. Mellette tanultam meg a szakmát, de 1965–69 között, míg Baján voltam, a laboratóriumi munkát is megismertem. A kórbonctan és a labor mellett ügyeltem a belgyógyászati osztályon és a városi körzetekben is – ez segített abban, hogy a dolgokat két oldalról lássam. Én, mint kórboncnok „alulnézetben" láttam az orvostudományt – de így már meg tudtam érteni azok gondját, akik a gyógyítás oldalán állnak, és sok minden behatárolja a lehetőségeiket: műszer és gyógyszer hiánya és saját hiányosságunk.

Fotó: Ferincz János

1969-ben kerültem Kiskunhalasra, az épülő új kórházba – az indulás óta vezetem a kórbonctani osztályt. Munkám mellett egy kardiológiai kutatásba kezdtem, talán az idén sikerül befejezni.

– *Úgy tudom, Ön volt Halason az első kórboncnok.*

– Hát, ez eléggé nehéz ügy volt. Kezdetben például, ha átmentünk a raktárba, és megfogtuk a kilincset vagy leültünk – hypóval törülgettek le mindent utánunk...

(Folytatás a 2. oldalon)

AMIT KARELRÓL TUDNI KELL

Fakír és szakszervezeti titkár

A városi KISZ Bizottság nagyszabású rendezvénye, a kétnapos ifjúsági találkozó sok érdekes programot kínált. Kitűnt azonban különlegességével Karel, a fakír mutatványa.

Már megjelenésével, öltözékével is misztikus hatást keltett. Fehér szakálla lebegett, szeme mintha révetegen tekintett volna az őt feszülten figyelőkre. Közben indiai népi zene szólt. A kis asztalkán kellékek sorakoztak. A villanyégőt – sörrel leöblítve – megette. A hosszú-hosszú tűket, saját készítésű tőreit magába szúrta, döfte. Karjába, combjába, hasába és oldalába. Önként jelentkezők gombot varrhattak a mellkasára (ugyancsak remegett a lába színpadról lejövet a helybeli vállalkozó fiatalembernek). Vére nem csorgott, jajszó az ajkát nem hagyta el. A mutatvány koronájaként a szöges fakírágyra feküdt, látszólag nagy „kényelmesen" elhelyezkedve.

A furcsa, sőt misztikus dolgok minden ember kíváncsiságát felkeltik. Laikus kérdéseimre készségesen válaszolt, s közvetlen módon mesélt magáról, illetve „tudományáról".

Egész fiatalon kezdett jógázni, tudását önképzéssel szerezte. Bújta a jógával, majd élettannal foglalkozó könyveket. Megismerte a szervezetét, fizikai és szellemi összpontosítással a saját teste feletti uralom birtokába jutott. A rendszeres légzési és testtartási gyakorlatokkal, önszuggesztióval eljutott arra a fokra, hogy irányítja életfunkcióit. Ez az alapja a fájdalom iránti érzéketlenségnek és hogy sebei nem véreznek, majd két-három napon belül begyógyulnak.

Természetesen ehhez a teljes koncentrációhoz előkészület kell. Itt is egy órával a fellépés előtt visszavonult, magányba mélyedt. A színpadon számára már nem létezett külvilág. Már 28 éve foglalkozik jógázással, s nincs olyan nap, hogy ne végezné el gyakorlatait. Nem rendszeresen, de fellép. Szerepelt a Maximban, Vitray műsorában, sőt két filmben is. Nyert első helyezéseket, okleveleket, kapott bűvészfesztiválokon különböző elismeréseket, – de működési engedélyt eddig soha. Ennek hiányában párizsi, olaszországi meghívást kellett visszautasítania. Régi álma vár még megvalósításra, arról nem tud lemondani: a jóga őshazájába Indiába szeretne eljutni.

Érden, lakótelepi házban él. *Pék Károly* civilben a MÁV-nál dolgozik, a villamos vonalfőnökségen a felsővezeték-szerelők csoportvezetője és mellesleg szb-titkár.

Vass Katalin

Fotó: Ferincz János

Gyermeknapi utótalálkozó

A Papíripari Vállalat Kiskunhalasi Gyárában 1988. július 10-én a gyári szakszervezet és a KISZ ragyogó napsütésben gyermeknapi utótalálkozót szervezett.

A rendezők *Pastrovics Imre, Darányi Zoltán, Dudás Lászlóné, Szőke Katalin, Modok Károly, Péter Szabó Erika, Molnár István, Rózsahegyi Zoltán, Tokár Károly* igencsak kitettek magukért.

Igen változatos és látványos programot állítottak össze az 50 fős gyereksereg és kísérőik részére. Minden korosztály megtalálta a maga szórakozását. A számítógépes játékoktól a videón át sokféle program volt, de a lovaglás és a fegyverkiállítás vitte el a pálmát.

A BM Határőrség egy lovat küldött az eseményre, és a gyerekek nagy örömére fel lehetett ülni rá. A szovjet fegyverbemutató is nagy sikert aratott, különösen a gyermekek körében.

A sokféle program után mindenki elfáradva, de nem üres kézzel térhetett haza. A szervezők ugyanis olyan tombolát rendeztek, amelyen minden kisgyermek nyert. De ezen a napon nemcsak a gyermekek, hanem a szülők is nyertek, mert egy délelőttöt együtt játszhattak gyermekükkel.

Maradjon meg ez a jó szokás jövőre is!

L. I.

A KISKERTBEN

Gazda szeme hízlalja a zöldséget — Fotó: Lévay Kálmán

Hogyan tovább, főorvos úr?

(Folytatás az 1. oldalról)

– Mennyi idő kellett, hogy elmúljon a kissé babonás viszolygás?

– Két-három év kellett ennek megszűnéséhez. A tartózkodás feloldását segítette, hogy mindenkit beengedtünk a boncolásra, és rájöttek, hogy alaptalan volt kezdeti viselkedésük. Itt el kell mondanom, hogy a boncolások csak kis részét teszik ki a munkánknak – fő tevékenységünk a daganatdiagnosztika. A halasiak abban a tévhitben vannak, hogy a szövettant, vagy a citológiát innen bárhová is elküldik. Minden levett anyagot mi nézünk meg. Bizonytalan esetek eldöntéséhez konzíliumot kérünk, de ugyanígy kérnek tőlünk is.

– Itt, ennél az asztalnál is több konzílium vár Önre – nem kisebb téttel, mint a kórház további zavartalan, eredményes működése.

– Néhány összehasonlító adatot mondanék: a nagykanizsai 800 ágyas kórház – mint a miénk – 16 ezer beteget ápol évente. Mi ezzel szemben 24 ezret. A váci kórház ezer ággyal 17 ezer beteget. A költségvetésünk pedig ugyanannyi – mivel a pénzt az ágyak száma határozza meg és nem a „teljesítmény". Az adatokból is kitűnik, hogy mi nyolc hónap alatt dolgozunk annyit, mint Nagykanizsán egy év alatt. Nehézségeinket fokozza az állandóan meglévő szakalkalmazott- és orvoshiány, emiatt egy-két osztályunk „válságos állapotban" van. Kilencvenhat orvosi állásunkból 23 nincs betöltve, és a maradékból is 10–12 állandóan távol van. A hiányzó létszám ellensúlyozására többletmunkát kell vállalnia az orvosnak, nővérnek egyaránt. Igen ám, ők vállalnak is egy bizonyos, ésszerű határig – de az nem várható el tőlük, hogy az adóhivatalnak dolgozzanak.

A krónikus orvoshiány megszüntetése érdekében már tárgyaltunk a szegedi orvostudományi egyetem és a megyei kórház illetékeseivel. Ezenkívül kihirdetjük az itt dolgozó orvosoknak, hogy aki hoz egy új kollégát, jutalom címén megkapja annak egyhavi munkabérét.

– A várható nehézségeket Ön nyilván ismerte. Mégis mi késztette a pályázatra?

– Ismerem a kórházat, szinte itt nőttem fel... Egyébként a közvetlen baráti köröm is nagyon bíztatott, de megvártam a pályázat végső határidejét, mivel úgy gondoltam – amennyiben számomra elfogadható jelöltek vannak –, nem pályázom... A határidő lejárta előtt döntöttünk, hogy én is pályázom – mivel úgy ítéltük meg, hogy legalább annyit elvárhatok magamtól, mint a többi jelölt.

– A pályázaton való indulásának a legtöbben örültek, de volt (van) a kórházon belül egy jelentős „ellentábor", akik igyekeztek minden követ megmozgatni annak érdekében, hogy ne Ön legyen az igazgató!

– Lényegében a főorvosi kar szavazásának eredménye volt számomra a vízválasztó. Magamban felállítottam a limitet, és ha azt nem értem volna el, akkor visszavonom a pályázatomat... A 21-ből 12 voksot kaptam, csak hatan voltak ellenem – de ebből a hatból is öt itt ül ennél az asztalnál...

– Csöppet sem irigylem Önt a helyzetéért! A vállalt óriási feladat mellett több kisebb-nagyobb „csata" megvívásának lehetősége is fennáll. Talán ezért is vannak szerencsésebb helyzetben a menedzser típusú országok igazgatói. Nekik lehetőségük van arra, hogy a kulcsfontosságú posztokat saját embereikkel töltsék be. Ők együtt sírnak-nevetnek... de az nem jó, ha egy asztal mellett vannak sírók és nevetők is! Munkájához kívánok sok szerencsét és jó egészséget!

– Köszönöm a jókívánságokat, és legközelebb akkor is szívesen látom, ha az elért eredményekre (ne adj isten eredménytelenségre) kíváncsi!

Hámori Imre

Lakásépítési akció

A KUNÉP a Bokányi utcában, az OTP és a Városház utca sarok között 28 lakásos lakóépület építését-értékesítését tervezi. A lakások 35–90 m² közöttiek, 1–3 szobásak. A tetőtérben is önálló lakások lesznek kialakítva.

Az épület földszintjén garázsok és üzletek kerülnek kialakításra.

A lakások, üzletek, garázsok terveinek megtekintése, részletes tájékoztatás július végétől lehetséges a KUNÉP irodaházában lévő Hazafias Népfront előcsarnokában.

Jelentkezni augusztus közepéig lehet a KUNÉP Vállalkozási Osztályán a jelentkezési adatlap kitöltésével.

A lakásvásárló 10 százalék foglaló befizetésével erősíti meg vásárlási szándékát a lakás elnyerésekor.

A szerződés aláírásakor kell a licittel kialakított előleget, de legalább a vételár – foglalón felüli – 20 százalékát befizetni.

Egy lakásra történő többes jelentkezés esetén a lakás tulajdonjogának elnyerése közjegyző jelenlétében lezajló licittel történik.

Azonos ajánlat esetén a készpénzes előleg nagysága, az előleg kamatjának mértéke, a lakás árának vevő által kínált mértéke dönt a lakás tulajdonosáról. A döntést követően két héten belül kerül a lakásvásárlási szerződés megkötésre.

Kunép

Közlemény

A Kiskunhalasi Ügyvédi Munkaközösség tagjai, akik Kiskunhalason, továbbá a Jánoshalmi, Mélykúti, Kiskunmajsai és Szanki Ügyvédi Kirendeltségen dolgoznak, kötelességüknek tartják, hogy ingyenes jogi segítséget nyújtsanak a területükön tartózkodó erdélyi menekültek részére tanácsadással, kérelmek, beadványok megírásával, családjogi, polgári és munkajogi ügyeik intézésével. E tevékenység ellátása során a Kiskunhalasi Ügyvédi Munkaközösség tagjai együtt kívánnak működni a Hazafias Népfront Városi Bizottságával és a Vöröskereszt helyi szervezetével.

POSTALÁDÁNKBÓL

A postáról

Nagyon rossz érzés volt 1987. október 15-én, amikor a Nagyoroszban feladott táviratot vagy 3–4 nap késéssel kaptam kézhez, amit utólagos érdeklődésemre nem tudtak egyértelműen megindokolni a halasi postán, ha jól emlékszem arra hivatkoztak, hogy rossz volt a címzés. Mint utólag a feladótól megtudtam, nem a címzés volt rossz, hanem valahol útközben elírták. Most azonban újabb, de még sokkal felháborítóbb eset történt, amit már nem tudok se lenyelni se elhallgatni.

Ez év július 5-én szintén Nagyoroszból expressz levelet küldtek címemre, amit pontosan egy hét múlva sikerült kézhez kapni, holott a levélen lévő címzés egyértelmű világos, olvasható, egyszóval tökéletesen kézbesíthető volt.

Mivel Kiskunhalason a Felsőöregszőlőkben lakom, így a Posta jóvoltából kézbesítőládákból jutunk a küldeményeinkhez, ez annyit jelent, hogy minden nap illik megnézni ládánk tartalmát, ezt azonban július 4 és 9-e között hiába tettem, mert üres volt. A részemre címzett levél egy másik ládába került, kinek tulajdonosa vagy használója szintén Darányi, de nem Károly, hanem Mária, és a ládafiók száma sem egyezik az enyémmel.

Nem tudtam véka alá rejteni jogos felháborodásom, amikor a halasi postahivatalban az arra illetékesnél panaszt tettem, panaszfelvételnél a két cím feljegyzésekor úgy nyilatkozott a panaszomat meghallgató Árval Mihályné, hogy a két cím, illetve név, mivel ez is, az is Darányi, meg hát mindkettő a Felsőöregszőlőkben van, összetéveszthető. Bátorkodtam eddig feltételezni, hogy a posta dolgozói ismerik a betűk és a számok jelentését, és meg tudják különböztetni a Károly és a Mária nevek közötti különbséget, valamint a Posta által adományozott ládaszámokat.

A történtek után úgy érzem, hogy jogosan követelem vissza az expressz levélért járó többletköltséget, melyet kérem a feladó részére visszaküldeni. Címe: Ifj. Darányi Károlyné, Nagyoroszi, 2645. Kertész u. 23.

Darányi Károly
Kiskunhalas,
Felsőöregszőlők 227/b.

A fák állva halnak meg

Kánikula telepedett a városra. Perzsel a nap, levél sem rezdül. Ember, állat igyekszik a viszonylagos védelmet adó épületek és fák árnyékába húzódni, mert a hőség elviselhetetlen. Az izzó beton- és aszfaltkaréjban álló fák levelei aléltan csüngve várják az életet adó vízcseppeket vagy a szenvedésüket megváltó halált.

Az idén tavasszal elültetett fák zöménél ezen utóbbi szörnyűséges esemény már bekövetkezett. (Már amelyik túlélte az átültetés viszontagságait.)

Ne hagyjuk meghalni a fákat! Mentsük meg őket, hiszen azokat ÉRTÜNK ültették, hogy majd azok felnőve és megerősödve NEKÜNK s gyermekeinknek adjanak árnyat, védelmet, látványélményt. Naponta csak egy vödör vizet öntsünk a szomjas gyökerekhez. Tegyük meg ezt a nemes cselekedetet a fák és a mi életünk szebbé, kellemesebbé tétele érdekében!

Hasznos igyekezetüket a fák nevében is köszöni egy környezetszerető városlakó.

Utóirat: Az idén tavasszal elültetett fák közül csak a Kossuth II. lakótelepen több tucat azon fák száma, amelyek ki sem hajtottak az elültetés után, vagy amelyek a kánikula következtében száradtak ki vagy agonizálnak. A kár több tízezer forint. Megelőzhettük volna.

MESTEREK – MESTERSÉGEK

Az asztalos

Kiskunhalas, Munkács utca 10. szám. A kerítés fölött felirat: Kincztler Lajos asztalos mester. Az asszony nyit ajtót,a mestert a műhelyben találjuk.

– 1925-ben Kiskunhalason születtem – kezdi a visszaemlékezést. – Az elemi iskola elvégzése után apámat követve én is az asztalos szakmát választottam, mert nagyon megtetszett, amit a műhelyben nap mint nap láttam.

– Jól haladt a szakmában?

– Az iskolát jelesen végeztem és segédvizsgát Halason 1943-ban, a mestervizsgát már Kecskeméten tettem.

– Apjánál maradt segédként is?

– Igen, ott dolgoztam kezdetben, de nem sokáig. 1944-ben jó keresettel csábítottak el a Dunai Repülőgyárba Budapestre. Ez a gyár Kőbányán volt és földalatti műhelyekben dolgoztunk. Ezután váratlan fordulat következett. A repülőgépgyárat a németek Ausztriába hurcolták 1944 végén, de arra már nem volt idejük, hogy üzembe helyezzék.

– Meddig vártak tétlenül Ausztriában?

– Elég hosszú ideig, de egyszer csak amerikai katonák jöttek harckocsikkal, autókkal, és attól kezdve tőlük kaptuk az élelmezést. Egy év után kijelentették, hogy mindenki választhat, hogy hová akar menni, Amerikába, Németországba, Franciaországba vagy haza Magyarországra. Én gondolkodás nélkül Halast választottam és 1946 augusztusában már itthon is voltam.

– Mihez kezdett ezután?

– Apám műhelyében kezdtem el dolgozni, de alig volt valami munka. Abból nem lehetett megélni. Ezért újra Pestre mentem, és a munkaközvetítőn keresztül 1947-ben Zsámbokra kerültem Krizsák József asztalosmester műhelyébe. Két és fél évig ott dolgoztam.

– Elég sok helyen szerzett tapasztalatot szakmájához. Tudta ezt hasznosítani?

– Hogyne. Nagyon is jól. Dolgoztam a Barnevál-nál, majd a Faipari Vállalatnál. Számtalan újításom volt, és sokszor kaptam kitüntetést a munkámért. Dolgoztam a Kiskunhalasi Állami Gazdaságban is. Innen Csongrádra hívtak a Fűrésztelep vezető helyettesének. Gáterfűrésszel daraboltuk a rönköket és külföldre szállítottuk.

Kinsztler Lajos asztalosmester munka közben

– Melyik volt az utolsó munkahelye?

– 1977-ben a Halasi Kötöttárugyárba hívtak asztalosnak és ott dolgoztam 1985-ig, nyugdíjazásomig. Nagyon szép munkákat csináltunk a Kötöttárugyárban, talán itt készítettem a legtöbb új bútort, asztalt, szekrényt, szabászasztalokat, térelválasztókat. Nyugdíjazásom után itthon folytattam a munkát.

– Van-e valaki a családban, aki folytatja a mesterséget?

– Két fiam van. Az egyik autószerelő lett, mert ez volt akkoriban a divatos szakma, a másik faipari technikus a keceli Szőlőfürt Szakszövetkezetben. Ő folytatta a szakmát, csak magasabb szinten. De ez így is a helyes.

– Hogy van megelégedve a sorsával?

– Nem panaszkodhatom. 47 évet dolgoztam a szakmában. A házunkat a feleségemmel együtt építettük fel, és elmondhatom, hogy becsületes munkával teremtettük meg a nyugodt öregkor alapjait.

Lévay Kálmán

BAROMFIFELDOLGOZÓ:

Terv-teljesítés nehézségekkel

A Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat az első félévben nem kapta meg a szükséges rövidlejáratu hiteleket. Ez némi zavarokat okozott a vállalat gazdálkodásában.

– A hiteltelenség ellenére nőtt a dolláros értékesítés volumene és árbevétele a tavalyi év hasonló időszakához képest – mondja *Boda Endre* termelési főmérnök. – Csirkemellből 500, csirkecombból 300, egész csirkéből 6500 tonnát küldtünk – főleg – tőkés piacra. Államközi megállapodás keretében 500 tonna kacsát szállítottunk a Szovjetunióba. A hazai kereskedelmet az igényeknek megfelelően láttuk el. Értékesítési, tárolási, kiszállítási gondjaink nem voltak, tehát felelősséggel kijelenthetem, hogy a gyár első féléves terve maradéktalanul teljesült. Talán nem lényegtelen megemlíteni, hogy semmilyen önálló áremelési kezdeményezésünk idáig nem volt. A fizetési nehézségeink mellett garantálni tudtuk a felvásárlás folyamatosságát, s nem okoztunk bonyodalmakat a szerződéses partnereinknek. Előretekintve a második félévre, nem megnyugtatóak a kacsa-export kilátásai.

K. P.

AZ ÁLLAMI GAZDASÁGBAN

Tennivalók sokasága

A vállalat szervezeti felépítése fontos eszköze a gazdálkodásnak. Úgy kell kialakítani, hogy megfeleljen az adott időszak követelményeinek. Szolgálja az emberek tehetségének, szorgalmának, vállalkozói kedvének kiteljesülését; az anyagi erő gazdaságos felhasználását – kezdte bevezetőjét *Katona István* a Kiskunhalasi ÁG igazgatója –, ennek szellemében hoztuk létre 1987. január 1-től a két leányvállalatunkat. Ez év január 1-vel az anyavállalat szervezetét korszerűsítettük, felhasználtuk a leányvállalatok működésével szerzett tapasztalatokat is. Az anyavállalatnál főágazati szervezetet hoztunk létre. E szervezeteknek nagyobb lett az önállósága. Pl.: a főágazati igazgatók teljeskörű munkáltatói jogot kaptak, önálló bérgazdálkodást folytatnak, a műszaki fejlesztés kezdeményezői, stb. Egyszóval: gazdái a rábízott területnek.

– Milyen eredményeket hoztak a megtett intézkedések?

– A leányvállalatok alapításáról egy év elteltével már adhatunk értékelést. Ez a döntés helyes volt. A kisebb szervezetek feladataikat a korábbinál jobban el tudták látni. Az eredeti célunk teljesült – egyelőre. Nyereséggel zárta mindkét leányvállalatunk az első évet.

Az anyavállalat szervezeti korszerűsítését még korai lenne értékelni. Most csak azt mondhatom, a remény megvan, hogy mind vezető-, mind munkáskollektívánk jól él a lehetőségekkel.

– A múlt évet az anyavállalat veszteséggel zárta. Mik voltak ennek okai?

– Alapvetően kettős oka volt: az elmúlt három évben katasztrófális fagykár érte ültetvényeinket. 721 ha szőlőt kellett kiselejtezni. Ez önmagában több mint 500 milliós kárt okozott – ültetvényérték, terméskiesés, borászati árbevétel és nyereség elmaradás.

A másik gond amely 1986-tól folyamatosan jelentkezik, a szovjet borpiac összeomlása. Hogy érzékeltessem ennek nagyságát, két számot mondok: 1985-ben 127000 hl bor és pezsgő exportunk volt, 1987-ben 76000 hl tehát több mint *50000 hl-rel kevesebb!* A fentiek miatt volt az 1987. évi mérlege az anyavállalatnak 115 millió Ft-tal veszteséges.

– Milyen módon próbálnak a kátyúból kijutni?

– Többirányú erőfeszítést tettünk és teszünk azon túl, hogy az állami segítség döntően fontos volt a veszteség rendezésénél. A jövőnk építését intézkedési programban foglaltuk össze.

Ezt a programot elfogadta a Vállalati tanács és megvitatták a társadalmi szervek is. Támogatják.

Néhány fontosabbat a tervezett tennivalókból felsorolok:

– szőlőtelepítéssel, felújítással 850 ha felület biztosítása, 8–10 to/ha termelési szint elérése, nyugat-európai igényeket kielégítő termékek előállítása, üdítőitalgyártás fejlesztése, alacsony alkoholtartalmú italok készítése, ipari szerkezet erősítése (faipar, lakatosipar, stb.), szolgáltatások növelése, vetőmag termelés fejlesztése, gyümölcstermelés szerkezeti és területi bővítése, kereskedelmi munka javítása, külkereskedelmi szervezet kialakítása.

– Ha ennyi gondot okoz a szőlő, akkor miért növelik a területét, és miért korszerűsítik a borpalackozást?

– Logikus a kérdés és jogos is. A szőlő területét összességében csökkentjük, hiszen még 1986-ban is 1200 ha szőlőterületünk volt, ma ez csupán 823 ha. A fajtakorszerűsítéshez azonban folyamatosan kell telepíteni, hogy olyan legyen az ültetvényünk, amely ellenáll az időjárás viszontagságának, s ugyanakkor jó minőségű.

A piacon maradáshoz korszerű technológia szükséges. Csak így lehet minden piacon, de elsősorban itthon, értékesíthető terméket gyártani. Ezért vettünk olyan korszerű berendezést, amely ma minden igényt kielégítő csomagolást produkál.

– Utóbbi időben híre ment a városban, hogy a gazdaság fizetésképtelenné vált! Mi az igazság?

Az emberek szívesen beszélnek mások bajáról, gondjáról. Az igazság az, hogy a mai pénzügyi problémák minket sem kímélnek. Vevőink késve fizetnek, a bank csökkenti a hitel mértékét. A fizetési készség megőrzése olyan cégnél, mint a Kiskunhalasi Állami Gazdaság, akinek készleteit jórészt mindig a bank hitelezte, legnehezebb közgazdasági feladat. Eddig sikerült.

– Ha már a pénzről beszélünk, megkérdezem: a dolgozók számíthatnak-e béremelésre, netán prémiumra?

– Ha az áruértékesítési programunk, és az éves tervfeladatunk megvalósul, akkor igen. Ehhez kb. 40 millió Ft nyereséget kell elérni. Ez lehetséges.

– Mostanában már szokás megkérdezni, ha egy vállalat csődbe jutott, ki a felelős. Ez esetben?

– Nézze, 1929. óta nem érte a magyar szőlőültetvényeket olyan kár, mint az utóbbi években. Az időjárásért nem lehet senkit felelősségre vonni, igaz rossz akarattal lehet bűnbakot keresni...

– Most, hogy ilyen nehézségekkel küzd a gazdaság, nem fél-e a tömeges munkás elvándorlástól?

– Nem. Kezemben van a statisztika, 1988. január 1-je óta 22 ember hagyott el bennünket. Nézegetve a neveket kitűnik: zömében azok vették a kalapjukat, akik nem tartoztak a stabil dolgozók táborába.

– Az utóbbi időben néhány embernek meg kellett válni az eddigi munkakörétől. Gépkocsivezetők, rakodók kerültek a faüzembe segédmunkásnak. Miért és meddig foglalkoztatják ott őket?

– Ma olyan időszakot élünk, ami azt diktálja: azt csináld amire szükség van. A gépkocsijainknak, főleg a billenőplatósoknak és az autóbuszoknak nem tudunk folyamatos munkát adni, ezért kértük embereinket, hogy fogadják el néhány hónapig ezt a fajta munkát, ne hagyjanak itt bennünket, mert a betakarítás megkezdésekor égető szükség lesz minden dolgos kézre.

Robotka István

Meddig bírja a Vízmű a meleget?

Július elején a városi tanács részleges vízkorlátozást rendelt el – amely szerint 6–22 óráig tilos a locsolás és az autómosás –, ezt hangosbeszélőn is a lakosság tudomására adta. A korábbi években erre nem volt példa. Mi az oka az intézkedésnek? *Csabankó Géza*, a Dél-Bács-Kiskun Megyei Vízmű Vállalat kiskunhalasi üzemmérnökségének vezetője válaszol:

– A város vízellátását három vízműtelepről biztosítjuk. A kutak összes kapacitása 13500 m³/nap. Mintegy három hete tart a kánikula, esetenként 32–34 C°-os meleg is előfordult, eső nem esett. A város vízfogyasztása elérte a napi átlagos 12 ezer m³-t. A csúcs július 6-án volt, amikor 15 ezer m³ fogyott. A városi vízmű történetében eddig ez a legmagasabb napi fogyasztás. Tartalékunk tehát nincs. Ezért kellett ezt az intézkedést megtenni.

– Tapasztalatom szerint nincs sok foganatja a felhívásnak, hiszen napközben ugyanúgy látni locsolókat, mint azelőtt. Meddig lehet a zavartalan vízszolgáltatást biztosítani a jelen körülmények között?

– Ha a vízigény nem emelkedik napi 13500 m³ fölé, akkor huzamos ideig sincs baj. Ha viszont nem takarékoskodunk a vízzel, a következő lépésben az ipar vízkorlátozását kell elrendelni. Elsődleges ugyanis a lakosság ivóvízellátása. A napi 15 ezer köbméter kitermelése csak rövid időre, egy-két napig lehetséges, különben a kutak károsodnának.

Az elmúlt hetekben a strand úszómedencéje többször volt üres. A hidegvizes medencét is a városi ivóvízhálózatról töltjük fel – mondja Csabankó Géza. – Mivel a lakosság ivóvize a legfontosabb, az éjszakai órákban – amikor egyébként a fürdőt szoktuk tölteni – a tárolómedencét és a víztornyot kell tölteni, nem maradt víz az úszómedencére. A megnövekedett vízigények miatt a közeljövőben szükség lenne még három kút fúrására, összesen 3500 m³/nap vízkivétellel és legalább 1000 m³ tárolókapacitásra. Sajnos ez kb. 25 millió forintba kerülne. Addig is takarékos vízhasználatot kérünk a lakosságtól és azt, hogy ne a csúcsidőben locsoljanak. Az esetleges nyomáscsökkenésért elnézésüket és megértésüket kérjük.

N. Á.

Válasz a Lebontakozás című cikkre

A Halasi Tükör június 8-i számában fényképpel illusztrált cikk jelent meg Lebontakozás címmel.

A cikkben megjelölt ügygyel foglalkozó ügyintéző – Kőrösi Dezső – a műszaki osztály főelőadója felkeresett, s többek között a következőket mondta:

A cikk írója azzal kereste fel a műszaki osztályt, hogy egy ismerőse ügyében tájékoztatást és segítséget kérjen, aki lakóépületének lebontására kapott felszólítást. Az előzményekről annyit, hogy a bontásra kötelezett tulajdonos még évekkel ezelőtt kért és kapott építési engedélyt családi ház építésére. Ugyancsak engedélyt kapott egy felvonulási épület ideiglenes létesítésére is, ezt fel is építette, s jelenleg lakásként használja. Édesanyja viszont a lebontani rendelt romos épületben lakik. Az eredeti eljárás tehát a fél kérelmére indult, az építést ugyanis a bontásnak kell megelőznie. A kérelmező azonban sem a bontást, sem az építést nem teljesítette, sőt hozzá sem fogott. Időközben az egyébként is rossz állagú épület tovább romlott, s már-már közvetlen életveszéllyel fenyeget.

Az építésügyi hatóságnak az építésügyi törvényben előírt kötelessége, hogy a tulajdonosokat az állagmegóvási kötelezettségük teljesítésére szorítsa, illetve – ha az épület gazdaságosan már nem újítható fel – lebontását rendelje el. Jelen esetben ezen utóbbi döntést kellett hozni, amelynek helyességét a cikk mellékleteként megjelent fénykép is igazolja. A tulajdonosnak javasoltuk, hogy ha nincs pénze a bontáshoz és az építéshez, akkor értékesítse ingatlanát a meglévő anyagokkal együtt, s a vételárból módja van OTP hitellel vagy akár anélkül is lakást vásárolni. Felmerül ugyanis a kérdés, hogy ha a bontásra sincs anyagi ereje, vajon hogyan lesz az építéshez?

Módja van a kérelmezőnek arra is, hogy a lakásügyi hatóságnál az építési munkák idejére ideiglenes elhelyezést kérjen, bár kétségtelen, hogy a sok lakásigénylő miatt kérelmének teljesítését társadalmi bizottság fogja eldönteni.

Végezetül még a cikkel kapcsolatban azt is légből kapott információnak tartjuk, miszerint „a legutóbbi műszaki szemle" a város lakásállományának 40 százalékát városképbe nem illőnek, 20 százalékát pedig életveszélyesnek minősítette. Ilyen irányú műszaki szemle nem volt a közelmúltban, de a városi lakásállomány ismeretében kijelenthetem, hogy az arány túlzott, a valóságnak meg nem felelő.

– kocsis –

PÁLYÁZAT

A Kiskunhalas és Vidéke Áfész pályázatot hirdet főkönyvelői állás betöltésére. Pályázati feltételek: közgazdasági egyetemi vagy pénzügyi és számviteli főiskolai végzettség, ötéves szakmai gyakorlat, erkölcsi feddhetetlenség. Fizetés megegyezés szerint, prémium a kollektív szerződés szerint. A pályázatot 1988. augusztus 10-éig kérjük benyújtani részletes önéletrajzzal, és az iskolai végzettséget igazoló okirat másolatával. Cím: Kiskunhalas, Köztársaság út 7. A pályázatot titkosan kezeljük és az eredményéről szeptember 15-éig értesítjük a pályázókat.

(x)

Halasi Tükör

SZÍNE ÉS FONÁKJA

MI TÖRTÉNT A CZUCZOR UTCÁBAN?

Megverték az újságírókat

AZ IDŐPONT:
1988. július 9., szombat délután
A HELYSZÍN:
Kiskunhalas, Czuczor u. 11.
A SÉRTETTEK:
Kispál József, 33 éves, a Nimród című folyóirat munkatársa és *Fried Alice*, 46 éves, az Új Tükör című hetilap olvasószolgálatának munkatársa.

A történtekről a következőképpen számoltak be: Kispál József a kunfehértói „farkaskaland" hírére jött a városba, s annak rendje és módja szerint fel is vette az anyagot csütörtökön és pénteken, hogy megírja lapjának. Fried Alice ezenközben különböző információkat gyűjtött a városban. Mielőtt hazautaztak volna Budapestre, Fried Alice elhatározta, hogy riportot készít a halasi cigányság életéről bemutatva egy-két családot. (Ő régebben a Cigányújságnál dolgozott, s ma is rendszeresen ír cikkeket a lap számára.) Terve részben meg is valósult, mert megismerkedett egy hét év körüli cigány kislánnyal, akihez el is ment, beszélgetett szüleivel, megismerte életüket. Ezután betértek a Napsugár presszóba, ahol megismerkedtek egy huszonéves cigány fiatalemberrel, aki, miután megtudta, hogy újságírók, és riportot akarnak készíteni, meghívta őket lakására a Czuczor utca 11-be. Itt – a Kolompár család házában – három nő és több gyerek fogadta őket, ettek, megittak néhány üveg sört. Fried Alice arra kérte a férfit, hogy énekeljen eredeti cigánydalokat. A jó hangulatot egyszer csak az zavarta meg, hogy a nők cigányul kezdtek vitatkozni egymással, s a vita hamarosan veszekedéssé fajult. (Ennek okát – mivel nem tudnak cigányul – a sértettek nem találták.) A veszekedés közben az egyik cigányasszony hirtelen Fried Alicehoz lépett, s lekevert neki egy pofont, mire Kispál József karonfogta kolléganőjét s kituszkolta az ajtón, látván hogy ideje menekülni. Ekkor valaki hátulról fejbecsapta a férfit. Fried Alice segítségért kiáltozott, miközben a Kolompár család tagjai mindkettőjüket agyba-főbe verték. Valaki kihívta az URH-t és a mentőket, s ezzel véget ért e sajátos riportkészítés, mely túl életszagúra sikeredett.

AZ ELKÖVETŐK:
(Bár a tájékoztatás hitelessége ezzel csorbát szenved, én mégsem mentem el a Czuczor utcába, mert egyrészt többen tanácsolták, hogy ne menjek, másrészt nekem is megvan a magamhoz való eszem. H. Z.)

Az elkövetők álláspontja a rendőrségi jegyzőkönyv szerint: A verekedésre azért került sor, mert Kispál József meg akarta erőszakolni az 58 éves *id. Kolompár Mátyásnét*. (Emlékeztetőül: Kispál József 33 éves.)

A RENDŐRSÉG:
Dr. Kispál Antal bűnügyi osztályvezető, a városi rendőrkapitány helyettese: – A vallomások ellentmondásosak, az ügyön dolgozunk, bár az elkövetés ténye a súlyos testi sértés egyértelmű, a körülmények vizsgálata hosszabb időt vesz igénybe. Véleményem szerint az újságírók is felelősek, amiért ilyen helyzetbe hozták magukat.

A TÉNYEK:
Kispál József fején 8 cm-es zúzott seb, a jobb szemöldökét három öltéssel kellett összevarrni, bal szemén ütés okozta seb, orrcsontja eltört, jobb szemén szaruhártya-szakadás, arcán zúzódások. Fried Alice arccsontja három helyen eltört, egész arcát zúzódások borítják.

KÖVETKEZTETÉS:
Egyelőre nincs. A rendőrség folytatja a vizsgálatot, a nyomozás befejeztekor, annak eredményéről olvasóinkat tájékoztatjuk.

MEGJEGYZÉS:
A súlyos testi sértés elkövetésével alaposan gyanúsítható személyeket a rendőrség nem vette őrizetbe.

Hámori Zoltán

Kulturális ajánlat

(augusztus 5-ig)

FÁKLYA FILMSZÍNHÁZ

Július 22-én 6 órakor: Fantasztikus labirintus (amerikai mesefilm)
8 órakor: Érintés (svéd–amerikai)

23-án 4 és 6 órakor: Fantasztikus labirintus (amerikai)
8 órakor: Érintés (svéd–amerikai)

24-én 4 órakor: Aladin és a csodalámpa (japán rajzfilm)
6 és 8 órakor: Nyitott ablak (magyar)

25-én 6 és 8 órakor: Nyitott ablak (magyar)

26–29-én 6 és 8 órakor: Rövidzárlat (amerikai sci-fi)

30–31-én 4 órakor: Aranyásók (román–NSZK– francia)
6 és 8 órakor: A Beverly Hills-i zsaru (amerikai)

Augusztus 1–3-án 6 és 8 órakor: Számyas fejvadász (amerikai)

GÓZON ISTVÁN MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

Július 28-án 9–11 óráig: Szünidős program napközis csoportok részére. Agyagozás.
20.30 órakor: Múzeumkerti esték. „Vastaps". Operett, magyarnóta, táncdal, humor.

Augusztus 4-én 9–11 óráig: Rajzfilmvetítés.

JURINOVITS MIKLÓS ÚTTÖRŐHÁZ

Munkanapokon 10–12 óráig nyári szünidei programok.

Július 23-tól augusztus 1-ig Kunfehértón orosz nyelvi tábor.

Július 29-ig a strandfürdőben 3. turnus, **augusztus 1-től 12-ig** 4. turnus úszótábor.

SZAKSZERVEZETEK SZAKMAKÖZI BIZOTTSÁGA

Július 25-én 17.30 órakor: Nosztalgia filmsorozat nyugdíjasoknak. Mici néni két élete c. film vetítése.

VASUTAS SZAKSZERVEZET MŰVELŐDÉSI HÁZA

július–augusztusban minden pénteken este diszkó.

THORMA JÁNOS MÚZEUM

Halas, a kiskun mezőváros. Thorma képcsarnok. Nyitva 10–18 óráig, hétfőn szünnap.

GYŰJTEMÉNYEK HÁZA
(Bokányi D. u.)

Váci György könyvművészeti kiállítása, Csorba Tibor festőművész hagyatéka, munkásmozgalom-történeti gyűjtemény. Nyitva 10–18 óráig. Hétfőn zárva.

CSIPKEHÁZ ÉS CSIPKEMÚZEUM

A halasi csipke történetének legértékesebb darabjai. A csipke készítésének bemutatása munka közben. Nyitva minden nap 9–16 óráig.

VÁROSI KÖNYVTÁR ÉS GYERMEKKÖNYVTÁR

Nyitva munkanapokon 9–19 óráig, szombaton 8–15 óráig.

VADÁSZATI TRÓFEÁK GYŰJTEMÉNYE
(II. Rákóczi Ferenc Mezőgazdasági Szakközépiskola, Kossuth u. 39.)

Földes László ritkaságokat felvonultató, több földrészről való vadászati trófeái. Nyitva: előzetes megbeszélés alapján, igény szerint.

SÁFRIK FÉLE SZÉLMALOM
(Kölcsey u.)

Ipartörténeti ritkaságok a még működőképes szélmalomban. Nyitva: előzetes megbeszélés alapján, igény szerint.

TRAKTORMÚZEUM ÉS MEZŐGAZDASÁGI ESZKÖZGYŰJTEMÉNY
(Középső ipartelep 18.)

Megtekinthető: előzetes megbeszélés alapján, igény szerint.

Kijavították a hibát

A Kiskunhalasi TV átjátszó adót 1984-ben helyeztük üzembe, amely a 012 csatornán a TV-1 programmal látja el Kiskunhalast. 1988-ban panasz érkezett, hogy Kiskunhalas déli részén a TV-1 vétel lehetősége megváltozott, nem kielégítő. A panaszt kivizsgáltuk és az elvégzett mérések alapján megállapítottuk a vételromlás, valamint a hiba okát, amely az antennarendszerben keletkezett. A hibát kijavítottuk, és az új mérések azt igazolják, hogy a város teljes területén jó minőséggel vehető a TV-1. műsor. Megjegyezzük, hogy a vételhez a 12-es csatornára méretezett, tetőszintre felszerelt vevőantenna szükséges, függőleges polarizációra beállítva.

(Posta Rádió- és Televízió-műszaki Igazgatóság)

Hétfőtől megvásárolhatók a Háziipari Szövetkezetnél és a sóstói strandon. (Csak a pólók!) **(Fotó: Ferincz)**

Tükör trikó

„Nem félek a sötétben"

Virágh Tibor amikor 1982-ben elkezdett karatézni, még nem gondolta, hogy tudását egyszer Kínában tökéletesítheti. Tibor a Fazekas iskola idén végzett tanulója egy hónapra Kínába utazott karatézni 1988. július 11-én. Ő a KUNG-FU VING-CSUING ágát műveli. Ez a karate azon fajtája amelynél az erőteljes ütéseket nem állítják meg a testfelület előtt, hanem azt teljes erővel befejezik.

Tibor 1973-ban született. 175 cm magas, 56 kg-os, csupa izom versenyző. Elért eredményei alapján a sárga öv viselésére jogosult.

– Hogyan utazhat Kínába?

– Két évvel ezelőtt egy versenyen meglátott Frencsacsik József budapesti magánedző, aki felajánlotta, hogy tanuljak nála. Azóta hetente két alkalommal nála edzettem. A kínai út úgy jött össze, hogy edzőmnek vannak ismerősei Kínában, és ők meghívták JAI-CSIN városába, de nemcsak őt, hanem tanítványait is. Nekem 5000,– forintot kellett befizetnem, a többit az edzőm állja.

– Mit vársz az úttól?

– Barátságokat, új ismereteket.

– Arra a kérdésre, hogy fél-e egyedül a sötétben, így válaszolt.

– Nem félek, mert meg tudom védeni magam, de ha lehet kitérek a konfliktusok elől.

L. I.

Davosban fog sakkozni

Július 16-tól 26-ig rendezik meg a Nemzetközi Ifjúsági Sakkvilágbajnokságot a svájci Davosban.

Magyarországról egyetlen vendéget hívtak meg, a kiskunhalasi *Soós Árpád* IV. osztályos gimnáziumi tanulót.

Soós Árpád 17 éves és már a FIDE mesteri cím tulajdonosa. Eddig 2300 nemzetközi Elő ponttal rendelkezik. Sok sikert kívánunk szerepléséhez.

L. K.

HÍRTÜKÖR

A Július 20-án megtartott városi tanácsülés úgy döntött, hogy az ezévi „Pro Urbe" kitüntetést *Gál Mihály* munkásőr-egységparancsnoknak, *dr. Szabó Miklós*, volt városi pártbizottsági első titkárnak és *Vass Lajos* nyugalmazott iskolaigazgatónak adományozza. Díszpolgárrá választotta *Puskás Sándor* előadóművészt és *Váci György* könyvkötőművészt, városunk szülötteit.

☆ ☆ ☆

Árfelhajtók ellen a tanács. Elkezdte a piaci ellenőrzéseket a tanács termelési- és ellátásfelügyeleti osztálya. Több szabálysértési eljárást indítottak már az első alkalommal is a vízsonteladók ellen. Szigorúan érvényt kívánnak szerezni a határozatnak, hogy piacainkon csak a kistermelők árusíthassanak.

☆ ☆ ☆

ELADÓ kétszobás, kertes lakóház Kiskunhalas, Népfront u. 10. Érdeklődni: Népfront u. 22. 17 óra után, vagy telefonon napközben 21-166/26 Simoláné. **(x)**

☆ ☆ ☆

Az Autóklub hírei. Akinek dizelmotoros gépjárműve van, ezentúl nem kell Bajára vagy Kecskemétre utaznia műszaki vizsgára. Az Autóklub helyben elvégzi ezt a szolgáltatást. Épül a sok vitát kavart bejárati út a műszaki állomáshoz tanácsi segítséggel és jelentős klubtagsági hozzájárulással. A régi iroda megtartása mellett újat nyitnak a Bem utca 6. szám alatt. Ezáltal augusztus 1-jétől minden, nem műszaki jellegű szolgáltatást elintézhetnek a klubtagok a város központjában is.

☆ ☆ ☆

Olcsó áruk boltja. A Bácska Kereskedelmi Vállalat olcsó méteráru- és lakástextilboltot létesít a régi (Kígyó utcai) fonalbolt helyén. Az üzletet még ebben az évben megnyitják.

☆ ☆ ☆

Totó–Lottó. Ádám – Éva divatáru üzlet (a Kertvárosi ABC szomszédságában) júliustól megkezdte a totó–lottó és borítékos sorsjegyek árusítását. **(x)**

SAROKBA SZORÍTVA

Olaj a vízen

A város szélén megépített alsószállási csatorna mellett elhaladva a szem elé táruló látvány elképesztő. A lassan csordogáló vízfelületen tenyérnyi nagyságú megdermedt pakuradarabok úszkálnak, keveredve a békanyállal. A csatorna oldalfalán a sűrűn nőtt nádról csomókban lóg a szennyeződés, az olaj. Könyörtelen szorításukban kevés az esélye a túlélésre a növényzetnek. Vajon honnan jöhetett? Mi okozhatta? Műszaki hiba? Gondatlanság?

Telefonon érdeklődtem a városi tanácsnál, mit tudnak az olajszennyeződésről?

Fájdalom semmit, mert mint elmondták nem rájuk tartozik. Ezután tovább érdeklődtem és a KÖJÁL-lal vettem fel a kapcsolatot. Itt Iván dr. közölte, nem tud az ügyről semmit, most hallja először a dolgot, de egyébként is az ügy nem rájuk tartozik. Aztán ennyiben is maradtunk. Tehát az olaj kifolyt, a halak megdöglöttek, a nád pusztul, és senki sem illetékes semmiben, senki sem vonható felelősségre. Halason nem is tudnak az olajszennyeződésről. Remélhetőleg Szegeden már tudnak róla, és hamarosan megállapítják, honnan és milyen körülmények között folyt ki az olaj. A csatorna gazdája ugyanis az Alsótiszavidéki Vízügyi Igazgatóság.

Ladóczki István

Halasi Tükör

A Dél-Bács-Kiskun Megyei Vízmű Vállalat, a Kiskunhalasi Állami Gazdaság, a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat, a Kiskunhalasi Vörös Október Tsz, a Kiskunhalasi Vörös Szikra Tsz, a KUNÉP Kiskunhalasi Építőipari Vállalat, a Papíripari Vállalat Kiskunhalasi Gyára és a Kiskunhalasi Városi Tanács lapja
Szerkeszti a szerkesztőbizottság
A szerkesztőbizottság vezetője: **Földi Lajos**
Felelős szerkesztő: **Hámori Zoltán**
A szerkesztőség címe:
6400 Kiskunhalas, Köztársaság u. 17. – Telefon: 22-144
Kiadja: a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat
Felelős kiadó: **Forgács Péter** igazgató
Készült a Papíripari Vállalat Kiskunhalasi Gyára nyomda üzemében
Felelős vezető: **Novok-Rostás László** igazgató